

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

2. velikonočna - Bela nedelja

19.4.2020

Leto XVIII., 16 (966)

Čez osem dni so bili
njegovi učenci spet notri
in Tomaž z njimi.

Jezus je prišel pri zaprtih vratih,
stopil mednje in jim rekel:

»Mir vam bodi!«

Potem je rekel Tomažu:

»Polži svoj prst sèm
in poglej moje roke!

Daj svojo roko in jo polži
v mojo stran in ne bodi neveren,
ampak veren.«

Tomaž mu je odgovoril in rekel:

»Moj Gospod in moj Bog!«

Jezus mu je rekel:

»Ker si me videl, veruješ?

Blagor tistim, ki niso videli,
pa verujejo!«

(Jn 20,24–29)

V RANAH VSTALEGA ZREMO BOŽJE USMILJENJE

Današnji evangelijski odlomek govori o Jezusovem srečanju z apostolom Tomažem teden dni po vstajenju. Tomaž je človek, ki se ne zadovolji in noče verjeti pričevanju drugih. „Če ne vidim in se ne dotaknem njegovih ran – je dejal – ne bom verjel“ (prim. Jn 20,25). Osem dni pozneje – prav kakor danes – se Jezus vnovič vrne med svoje in se takoj obrne k Tomažu ter ga povabi, naj se dotakne ran na rokah in na njegovi strani. Jezus gre naproti njegovi neveri, da bi preko znamenj trpljenja mogel priti do polnosti velikonočne vere, to je vere v Jezusovo vstajenje.

Tomaž je človek, ki se ne zadovolji takoj in zato raziskuje, osebno preverja in želi priti do osebne izkušnje, je dejal papež Frančišek in nadaljeval: „Ob odrešilnem stiku z ranami Vstalega Tomaž pokaže dejansko svoje rane, svojo razcepljenost, svoje ponižanje. V znamenju, ki so ga pustili žebli pa najde odločilni dokaz, da je ljubljen, pričakovan, razumljen. Nahaja se pred Odrešenikom, polnim miline, usmiljenja in nežnosti. Prav takšnega Gospoda je iskal v skriti globini svojega bitja, saj mu je bilo že vedno znano, da je tak.“

Ko Tomaž doživi osebni stik z Jezusovo ljubečo in usmiljeno potrpežljivostjo, dojame globoki pomen vstajenja. Notranje preobražen izpove svojo polno in celovito vero vanj, ko vzklikne: „Moj Gospod in moj Bog!“ Tomaž se je tako rekoč dotaknil velikonočne skrivnosti, ki v polnosti razodeva Božjo odrešilno ljubezen, bogato z usmiljenjem (prim. Ef 2,4). In tako kot Tomaž smo v tej drugi velikonočni nedelji tudi mi vsi povabljeni v ranah Vstalega zreti Božje usmiljenje, ki je večje od vsake človeške zamejenosti in blesti nad temino zla in greha.

Svete maše:

2. VELIKONOČNA NEDELJA Sv. Leon IX., pp. 19.4.	<i>zasebno</i>	<i>10h Za vse župljane obeh župnij</i>
Ponedeljek 20.4. Sv. Teotim, misio, škof	<i>zasebno</i>	<i>19h +Tone Kavčič, Zagorje 115, osmina</i>
Torek 21.4. Sv. Anzelm, škof, c.u.	<i>zasebno</i>	<i>19h +Sebastijan Perenič, Klenik, 2/a, 1. obletnica</i>
Sreda 22.4. Sv. Hugo, škof	<i>zasebno</i>	<i>19h +i Smrdel, Trnje 45, obletna +Božica Mejak, Klenik 58/a, obletna</i>
Četrtek 23.4. Sv. Jurij, mučenec	<i>zasebno</i>	<i>19h +Kristina, Franc in Stanislav Šajn, Juršče 15, oblet.</i>
Petek 24.4. Sv. Fidelis, duh., muč.	<i>zasebno</i>	<i>19h +Jože, Janez in +i starši Fatur, Zagorje 122, oblet.</i>
Sobota 25.4. Sv. Marko, evangelist	<i>zasebno</i>	<i>19h Za zdravlje vseh župljanov, Parje 23/a</i>
3. VELIKONOČNA NEDELJA 26.4. M. Mati dobrega sveta	<i>zasebno</i>	<i>10h Za vse župljane obeh župnij</i>

- **NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA** je danes. Praznujemo jo že od leta 2000. Spominja nas na neizmerno Božjo ljubezen do nas. Za razširjanje te pobožnosti ima največ zaslug sv. s. Favstina Kowalska in papež sv. Janez Pavel II., ki je sestro Favstino proglasil za blaženo in svetnico. Jezus se ji je večkrat prikazal in ji dal razna naročila glede širjenja te pobožnosti. Naročil ji je, naj ljudje molijo rožni venec Božjega usmiljenja. Med drugim ji je dejal: **»Preden pridem kot pravični sodnik, na široko odpiram vrata svojega usmiljenja. Kdor noče priti skozi vrata usmiljenja, ta mora skozi vrata moje pravičnosti.«** (Dn. 1146). **»Tiste, ki bodo molili ta rožni venec, bo objelo moje usmiljenje v življenju, zlasti pa ob smrtni uri.«** (Dn. 7549). Kako se ta rožni venec moli, imate v elektronskih Oznanih napisano spodaj v prilogi: [Družinsko bogoslužje na nedeljo Božjega usmiljenja.](#)

- **VEROUK:** Ker še ni izgledov, da bo kmalu preklicana karantena, se starši in otroci potrudite, da boste poleg šolskih obveznosti napredovali tudi v veroučni snovi. Ne pozabite tudi na sodelovanje pri sv. maši po radiu ali TV Slo 2 – vsaj ob nedeljah ob 10. uri. Med tednom je prenos sv. maše po radiu Ognjišče ob 19h.

- **SVETI JURIJ** goduje ta teden. Shod sv. Jurija na Jurščah bo pozneje, ko bo to mogoče. Še posebej Jurščani se potrudite, da boste na njegov god, ki je v vesoljni Cerkvi 23. aprila, spremljali sv. mašo po radiu Ognjišče iz Kopra – sv. Marko.

- **SVETI MARKO, evangelist** goduje v soboto. Včasih so bile na ta dan prošnje procesije. Tega danes ni, še vedno pa je prav, da se mu priporočamo za ugodno vreme, kajti suša je letos že velika, pa ne samo na poljih, ampak tudi na delavnih mestih. **»Prosrite in se vam bo dalo!«** pravi Jezus.

- **MISIJONSKA OBZORJA** so izšla ta teden. V Zagorju so na mizici za tisk. V Trnju jih boste dobili na dom.

Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha!« (Jn 20,21–22)

Bog ni kakšen samotar, temveč skupnost ljubezni. Svetopisemsko sporočilo je razodetje najgloblje resnice o svetu in o človeku.

Na svetu ni nič samozadostno, nič ne more obstajati samo. Zemlja privablja vodo, voda privablja zrak, zrak privablja svetlobo, dan privablja noč, mraz privablja toploto, cvetje privablja žuželke, lev privablja gazele. Vse je odnos, težnja k ubranosti. Če se ravnovesje poruši, ni več ekološkega skladja in začne se propadanje.

Svet namreč nosi v sebi odtis svojega Stvarnika: Očeta, Sina, Svetega Duha.

V človeku, najbolj vzvišeni podobi Boga, so sledi te »skupnosti ljubezni«

Bog ni ravnodušen do trpljenja ljudi. Po Kristusu Bog trpi z nami.

Vstali spremlja vsako človeško bitje in čuti z njim. (Roger Schutz)

Živeti z Bogom v miru.

Če se sosedá spreta in ne soglašata, ko se pobotata in si podata roke, tedaj rečeta vesela svojim prijateljsem: »Hvala Bogu, zopet sva eno.« To pomeni: spravila sva se. Adamov greh je povzročil prvo sovraštvo med Bogom in ljudmi. Jezus je sovraštvo izbrisal s svojo krvjo. Zato so bile prve Jezusove besede po njegovem vstajenju: »Mir z vami!«, to je, vi ste z Bogom zopet eno.

Ko smo pri svetem krstu postali čisti, oprani Božji otroci, tedaj je tudi duhovnik rekel: »Pojdi v miru in Gospod naj bo s teboj!« Toda kako dolgo je trajal ta sladki

zelo globoke in neizbrisne. Človek ne more živeti sam. Samota vzbuja grozo otroku, skrbi mladega človeka, je poraz za odraslega, spravlja v obup ostarele.

Nihče in nobena stvar ne more izničiti težnje k drugemu, ker nihče in nobena stvar ne more izbrisati Božje poudobe.

En sam nasmeh in samo nežen dotik povesta o Bogu več kakor tisoč besed.

Po: A. Grün, Izkusimo velikonočno veselje

Božji mir? Do prvega težkega greha. Grešili smo in Božji mir je bil prelomljen, mir vesti izgubljen, nobene harmonije. Naše življenje je bilo le vreščanje krogarjev. Hiteli smo k zakramentu svete pokore, prosili Boga za odpuščenje. Bog, usmiljeni Oče, nam je dal poljub miru in Božji namestnik je ponovno rekel: »Tvoji grehi so ti odpuščeni, pojdi v miru in ne greši več.« In kako lahko nam je bilo pri srcu, kako sladko v naši duši, kako mirno v vesti ob misli: Mi smo eno z našim ljubim Bogom.

O, blaženi sladki mir z našim ljubim Bogom, ki nam ga svet ne more dati.

bl. Anton Martin Slomšek

YOUCAT – katekizem za mlade

Kakšno zvezo ima moja vera s Cerkvijo?

Nihče ne more verovati sam zase, kot tudi živeti nihče ne more sam zase. Vero prejemamo od Cerkve in jo živimo v občestvu z ljudmi, s katerimi delimo svojo vero.

(KKC 166–169, 181)

Vera je človekova najbolj osebna stvar, vendar pa kljub temu ni zasebna. Kdor hoče verovati, mora znati reči tako 'jaz' kot tudi 'mi', kajti vera, ki je ne znam deliti ali posredovati, bi bila iracionalna. Posamezni vernik doda svojo svobodno pritrditvev k izpovedi Cerkve: »Verujemo«. Od nje je vero prejel. Cerkev jo je skozi stoletja prenesla do njega, jo obvarovala pred popačenji in vedno znova razplamtevala njen žar. Verovanje je zato sodelovanje pri skupnem prepričanju. Vera drugih me nosi, prav tako tudi plamen moje vere vnema in krepi druge. Ta 'jaz' in 'mi' vere poudarja Cerkev s tem, da v svojem bogoslužju uporablja dve veroizpovedi: apostolsko veroizpoved, ki se začinja z »verujem« (credo), ter veliko nicejsko-carigrajsko veroizpoved, ki se je v svoji prvotni obliki začinjala z »verujemo« (credimus).

SMEH JE POL ZDRAVJA

SPREJEMNI IZPIT – Mujo na šoferskem izpitu. Inštruktor ga vpraša: »Mujo, povej mi, kaj je to: stoji na križišču in pomaga usmerjat promet?« – Mujo razmišlja, pa prosi inštruktorja, naj mu kako pomaga. Ta mu reče: »Imaš rdeče, rumeno in zeleno.« – Mujo razmišlja, potem pa odgovori: »Aaa, rumeno?«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ttz.rkc.si

24. april FIDELIS

Je prvi mučenec kapucinskega reda. Doma je bil iz mesta Sigmaringen na Švabskem, kjer se je rodil 9. oktobra 1578. Pri krstu so mu dali ime Marko. Že v deških letih je prišel v šolo k benediktincem, kjer se je dobro naučil latinščine, kar mu je prišlo zelo prav na raznih univerzah v tujini. V nemškem Freiburgu je končal študij modroslovja in prava, potem se je z majhno skupino plemiških sinov odpravil na študijsko potovanje po Italiji, Franciji in Španiji. Po vrnitvi je naredil še doktorat iz cerkvenega in državnega prava. Postal je član najvišjega sodišča za zahodno Avstrijo in iskreno se je zavzemal za pravice revnih ljudi. Ko je videl, kako so sodniki podvrženi podkupovanju, je sklenil temu poklicu dati slovo. Najprej je mislil iti h kartuzijanom, potem pa se je odločil za kapucine, kjer je že bil njegov mlajši brat. 1612 je postal duhovnik, isti dan je opravil tudi slovesne redovne obljube in dobil ime pater Fidelis (Zvest). Nastopil je pridigarsko službo. Ko je 24. aprila 1622 pridigal v popolnoma protestantskem vzhodnem delu Švice, so ga kalvinci ob odhodu iz cerkve popadli z meči, vilami in koli ter ga ubili.

K trdi veri v vstalega Kristusa nas danes spodbuja zlasti apostol Tomaž, »neverni«, ki je najprej dvomil in ni sprejel pričevanja drugih apostolov, potem pa, ko je vstalega Jezusa sam videl in se ga lahko dotaknil, odločno izpovedal: »Moj Gospod in moj Bog« (Jn 20,28). O tem premišljujemo še posebej na to drugo velikonočno ali »belo nedeljo«. Sicer pa prazničnost velike noči nadaljujemo z dejanskim krepostnim življenjem. Naj to življenje izvira iz utrjene vere ter skozi kesanje in pokoro vodi do zvestobe in ljubezni.

S. Janežič

Družinsko Bogoslužje za nedeljo Božjega usmiljenja – 2. velikonočno – belo nedeljo

Prva nedelja po veliki noči je znana kot bela nedelja, ker so po stari cerkveni navadi tisti, ki so bili krščeni na velikonočno vigilijo, na ta dan odložili bela oblačila.

Je pa to tudi nedelja Božjega usmiljenja, ki jo je razglasil sv. Janez Pavel II.. Navdih sv. Janeza Pavla II. je bila tudi sv. Favstina Kowalska s svojimi zasebnimi razodetji. V svoj dnevnik je zapisala Jezusove besede: »Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik Božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja. Kdor bo ta dan opravil sveto spoved in prejel obhajilo, bo dobil popolno odpuščanje grehov in kazni za grehe. Naj se nihče ne boji priti k meni, čeprav so njegovi grehi še tako veliki. Hočem, da praznik mojega usmiljenja slovesno obhajate prvo nedeljo po veliki noči.«

1. Primerno je, da sedemo okoli mize, kjer smo ali bomo skupaj uživali hrano za telo. Ta molitev je hrana za duha.

2. Na mizo postavimo križ in svečo, ki nas spremlja v velikonočnih dneh. Lahko odpremo knjigo Svetega pisma in primerno okrasimo, morda imamo tudi sliko Usmiljenega Jezusa.

*3. Eden od prisotnih naj bo **Voditelj**.*

4. Primerno je, da začnemo z velikonočno pesmijo.

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen

Voditelj: Danes je osmi dan, odkar smo obhajali praznik Jezusovega vstajenja. Čeprav urini kazalci tečejo in stalno določajo čas: minute in ure, dneve in leta, je spomin na Jezusovo vstajenje vsak dan prisoten v naših srcih in naših molitvah. Vedno enako, vedno globoko, vedno močno. Danes je v ospredju Božje usmiljenje, ki je vstajenjski dar in ga je bil na poseben način deležen apostol Tomaž. Skupaj s Tomažem padimo tudi mi na kolena pred Gospoda in mu recimo: Moj Gospod in moj Bog. Premislimo kje smo najbolj potrebni, da se nas Gospod usmili in to obžalujmo in se kesajmo.

Po kratkem molku vsi skupaj izpovedo kesanje.

Vsi: Moj Bog, žal mi je, da sem grešil in žalil tebe, ki si moj najboljši Oče. Trdno sklenem, da se bom poboljšal, pomagaj mi s svojo milostjo.

Voditelj: Usmili se nas, Gospod, odpusti nam naše grehe in slabosti, da bomo s čistim srcem obhajali to bogoslužje.

Vsi: Amen.

Voditelj: Molimo

Usmiljeni Oče, v velikonočnih praznikih poživljaš vero svojega ljudstva. Pomnoži v nas svojo milost, da bomo vsi vedno bolj spoznavali, s kakšnim krstom smo bili očiščeni, v kakšnem Duhu prerojeni in s kakšno krvjo odrešeni. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

Vsi: Amen

Voditelj: Poslušajmo odlomek iz svetega evangelija po Janezu

Nekdo od prisotnih, ali voditelj sam, prebere evangelijski odlomek (20,19-31)

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Tomaža, enega izmed dvanajstérah, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebļjev in ne vtaknem prsta v rane od žebļjev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

Jezus je vpričo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

Namesto prošenj naj bodo danes vzkliki Božjemu usmiljenju. To niso litanije, temveč vzkliki Božjemu usmiljenju. Jezus je razodel sv. Faustini veliko moč teh vzklikov.

„Božja ljubezen je cvet, usmiljenje pa sad tega cveta. Če kdo dvomi, naj bere te vzklike Božjemu usmiljenju in našel bo zaupanje!“

Božje usmiljenje, nedoumljiva skrivnost Presvete Trojice,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, izraz njegove največje moči,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki si se razodelo v stvarjenju nebeških duhov

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki si nas iz nič poklicalo v življenje,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki obsegaš ves svet,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki nam daješ nesmrtno življenje,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki nas varuješ zasluženih kazni,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki nas rešuješ bede greha,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki nam v Besedi, ki je postala človek, daješ opravičenje,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki se na nas izlivaš iz Kristusovih ran,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki izviraš iz Presvetega Srca Jezusovega,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki si nam dalo Presveto Devico Marijo za Mater usmiljenja,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, navzoče v postavitvi Cerkvi, ki obsega vesoljni svet,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, navzoče v postavitvi in delitvi svetih zakramentov,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, neomejeno v zakramentu krsta in pokore,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, neizmerno v zakramentu evharistije in duhovništva,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki si nas poklicalo k sveti veri,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, v spreobrnjenju grešnikov,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki posvečuješ pravične,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki k popolnosti vodiš svete,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, studenec bolnim in trpečim,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, tolažba in blagor vsem, ki so skesanega srca,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, upanje tistim, ki obupavajo,
Vsi: zaupamo vate!

Božje usmiljenje, ki vedno in povsod spremljaš vse ljudi,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki nas napolnjuješ z milostjo,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, mir umirajočim,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki nas varuješ peklenskega ognja,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ki lajšaš trpljenje dušam v vicah,
Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, ti veselje in neizmerna radost vseh svetih,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, neskončno v vseh skrivnostih vere,

Vsi: Vate zaupamo

Božje usmiljenje, neizčrpni vir čudežev.

Vsi: Vate zaupamo

Voditelj: Bog je usmiljen in poln svetosti, počasen z jezo, poln dobrote.

Vsi : Zato bom vekomaj klical Božje usmiljenje.

Voditelj: Molimo.

O Bog, tvoje usmiljenje je neskončno, tvoja milost neizčrpna. Milostno poglej na nas, pomnoži v nas delo svojega usmiljenja , da ne bomo obupali tudi v največjih preizkušnjah, temveč bomo bolj zaupali v Božjo voljo, ljubezen in usmiljenje. – Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, Kralju usmiljenja , ki s teboj in s Svetim Duhom izkazuje usmiljenje vekomaj.

Vsi: Amen.

***Vsi se pokrižajo in voditelj izreče:* Blagosloví naj nas Gospod, nas varuje vsega hudega in pripelje v večno življenje. Vsi: Amen.**

Rožni venec Božjega usmiljenja

Lahko si vzamemo čas in ta dan zmolimo tudi rožni venec božjega usmiljenja. Morda bi bilo prav, da bi ga zmolili ob 15h, tako kakor je Jezus naročil sestri Faustini. Rožni venec Božjega usmiljenja se moli na navadni rožni venec

- **Na prvih treh jagodah: Oče naš..., Zdrava, Marija..., Verujem v Boga...,**
- **Pri vseh petih desetkah molimo:**
Pri jagodah očenaša: Večni Oče, darujem ti telo in kri, dušo in božanstvo tvojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa v spravo za naše grehe in za grehe vsega sveta (1-krat).

- **Pri jagodah zdravih Marij: Po njegovem prebriskem trpljenju – usmili se nas in vsega sveta (10-krat).**
- **Na koncu zadnje desetke: Sveti Bog, sveti Močni, sveti Nesmrtni – usmili se nas in vsega sveta (3- krat).**